

ו, א'פה
ה"ית
בשבת
שעברה?!!

מה נשמע?

למען האמת, אני שוברת את הראש למצוא מה לכתוב. נדמה לי שאין כמעט חדש והעולם כמנהגו נוהג. חוץ מזה אומרים שכשאיך חדשות - סימן שהן טובות. וכמה פעמים אפשר כבר לכתוב, שזה חורף קיצו, כמעט חמיסין, וזקני המקום לא זוכים רים סתיו כזה חם ויבש...

ובכל זאת: בשבת היה סיוור-הסבר על תוכנית הבנייה והתקדמות השיפוצים וההרחבה בחדר-האוכל. נאמר לי שהיה מעניין מאוד, שכדאי להמשיך ולהרכות בהסברים על כל שלבי הבנייה - ושהיו מעט מאוד חברים שהגיעו. אז באמת חבל ובפעם הבאה אשתדל לבוא (בלי נדר).

ה'נושא המרכזי של בית הספר המקומי "ארבעים שנה לכפר הנשיא" נכנס להילוך גבוה. וותיקי המקום הפליגו בסיפורים ובצ'זבטיס, והדור הצעיר ישב בפה פעור בשומ-עם מה חוללו הסבים והסבתות שלהם בנמים ההם. השיא היה כשהדור הצעיר "עלה להתישבות" במנסורה. שם הם סידרו מערך בטחון עם תעלות ושוחות (יצחק עדר כמא"ז), הקימו אוהלים, מטבח ו"עזרה ראשונה" (בטי דוארי), כשאיזק מנצח על הכול.

בערב שבת היתה המסיבה המסורתית למתגיסיס - משתחררים; הפעם בצורה איבטימית במועדון. ברכות, הקראות, שיקופיות ואווירה נעימה וחמה. דרך צלחה לחיילים החדשים ולאזרחים החדשים.

המועדון גם שימש מקום לטכס ברית המילה של ניב, צעיר לבית דדוש-גוטר. יש לציין שהכיסא הגבוה לסנדק עבד שעות נוספות לאחרונה. מתוך 15 תינוקות שנולדו מאז ינואר - 11 הם בנים, ואילו רק 4 בנות. כן ירבו - בעיקר הבנות.

וחילופי משמרות וברכות לרוב באספה. טובי יבטיס מחליף את ג'רי נימרק כרב"ש, ניל שרקי את הנרי שפרונג כסדרן תחבורה, וישנם מועמדים וחברים חדשים. (ראה מעמוד הבא!).

הערב (יום שלישי) מתנהל משפט זוטא של ה"שנתליב" חברי המשק על אידאליס - אם הושגו או הכזיבו. מחר (יום רביעי) נוסע כל האולפן לבית התפוצות לסיוור וסמינר, ואילו "מועדון + " נוסעים לבית אלון בגינורס. נשמח לשמוע הדים בשבוע הבא.

זהו. בכל זאת משהו.

שבת שלום

יעל נ.

וברגע האחרון:

- ספר התורה שלנו השתתף במצווה, כשהגיע הבן השני של מושב גמלא לגיל מצוות. הוא הובא לשם על ידי אלן א.

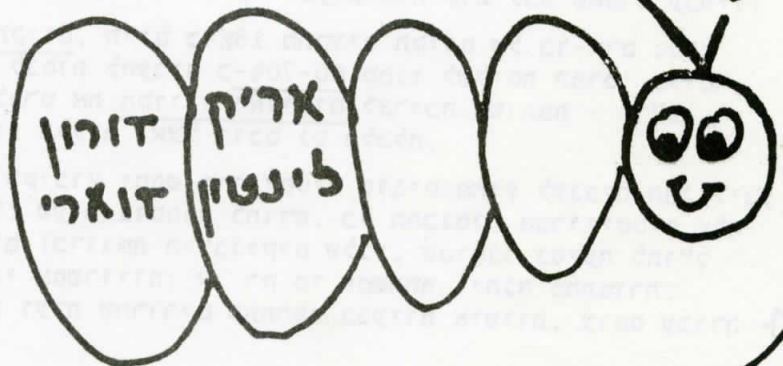
- קרול בלגורי מזכירה לחברים שהיא יוצאת בשעה טובה לקורס מזכירים. אורך הקורס 10 שבועות. בתקופה זו ישראל א. ימלא את מקומה. קרול תפקוד אותנו כל סוף שבוע. בהצלחה רבה, למען כולנו!

בְּרָכוֹת

בְּרָכוֹת וְאִיחֹלִי קְלִיטָה שׁוֹרְשִׁית
וְהַשְׁתַּלְבּוּת אֲמִיתִית בְּחַיֵּי הַקִּיבוּץ
לְדוֹרוֹן דוֹאֲרִי
וְלֵאֲרִיק לִינְטוֹן
עִם קְבֻלַּתְכֶם לַחֲבֵרוֹת.

וְלִזְהָר בֶּן-דָּוִד וְלְמִשְׁפַּחַת בְּרוּר
עִם קְבֻלַּתְכֶם לְמוֹעֲפָדוֹת.

ועדת הקליטה

צריכה וחופש האדם או הקיבוץ במשבר?

שתי הכותרות הנ"ל לקוחות מהרצאה של מוקי צור - "התפתחות הצריכה בקיבוץ ממבט היסטורי", שהיה חלק מסמינר על "הצריכה והשירותים", שהתקיים באפעל בשבוע שעבר. הסמינר היה מיועד לפעילי חברה, שירותים ומשק בקיבוצים. שמענו (קרול, ג'קי, מייקל ואני) הרצאות וסימפוזיונים על כל הרעיונות האפשריים לקידום הקיבוץ בשנים הבאות והוצאתו מהמשבר, שלכל הדעות הוא נמצא בו כיום.

על אותו המשבר, אמר מוקי צור, אפשר לקרוא לאורך כל ההיסטוריה הקצרה (ארוכה?) של תנועתנו. כבר בראשיתה היו שטענו שסוף הקיבוץ קרב, בגלל שינוי מסויים שחל בו באותו הזמן. הפחד משינויים מלווה את התנועה מראשית דרכה, ולדעתו הוא מאפיין דווקא את אלה שאמונתם בקיבוץ קטנה! כלומר, מי שמאמין בכוחו של הקיבוץ ובייחודו, גם מוכן לקבל שינויים שהציבור רוצה אותם. אך, מובן שיש קווים אדומים שאם עוברים אותם, ספק אם נשאר קיבוץ. על אותם קווים בהמשך.

ועכשיו לכותרת הראשונה. לכל אלה (ובסמינר שמענו הרבה מהם) הטוענים שה- תקציב שלהם לא ריאלי, או שלא קיבלו עדיין מספיק פריטים לחדר, עונה מוקי צור: מראשית הקיבוץ היו תמיד גישות שונות לצרכנות. גישה אחת אמרה, שהאדם חופשי רק כשהוא לא תלוי בצריכה מתמדת (כגישה THOREAU ב-WALDEN) וחירות האדם היא כמובן ערך עליון בתיאוריה של הקיבוץ, המוביל לחיי רוח, יצירה וחברה. גישה שניה אומרת, שכמה שאני צורך יותר אני יותר חופשי. גישה הביניים רואה תמיד לנגד עיניה את האדם עם רצונותיו וחולשותיו ומתחשבת בו, בו בזמן שהיא דורשת ממנו קצת להתעלות. חיי רוח ויצירה הם מטרת הקיבוץ, אך צריך תמיד לזכור שחברי הקיבוץ הם רק בני-אדם.

מוקי צור היה די בודד בין המרצים, כי רובם דיברו על צריכה ואיך לארגן אותה יותר טוב, כדי לספק את רצונות החברים.

האווירה הכללית בסמינר היתה, שהכול פתוח למבחן מעמיק - בשני תחומים עיקריים: השירותים המשותפים והתקציבים.

בתחום השירותים צריכים לשאול, איזה שירותים חיוניים להמשך הקיבוץ? לדוגמה - האם אפשר להקים פעוטון "נעמת" בתוך הקיבוץ וכך לקנות שירותים מב-חוץ, כדי לשחרר את הנשים לעבודות ייצור? הטענה שהשירותים המשותפים הביאו ליתר יעילות או למניעת בזבז לא הוכיחה את עצמה! אולי אפשר גם לקנות את האוכל המוכן מקיבוץ אחר ויתכן שזה יהיה יותר זול? כך נוכל לשחרר אנשים לעבודות אחרות - עבודה בחוץ שתכניס משכורות טובות, מכירת שירותים כגון פיזיו-תרפיה, עבודה סוציאלית, פסיכולוגיה, ניהול עסקים וחשבונות וכדומה.

בתחום התקציבים ואפשרויות להגדלתם הוצעו הצעות מרחיקות לכת שאפרט עכשיו:

1. חלוקה אחרת של תקציבי הקיום. היום כ-18% מתקציב הקיום של בן-אדם נמצא בשליטתו של החבר. יש הצעות לנסות להעביר כ-60-70% ממנו לשליטת הפרט! כלומר, גם תקציבי כלכלה. פה צריך לפרט את הקווים האדומים לצריכה משותפת - בד"כ בריאות, חינוך מסויים, תרבות כללית ואצל רובם גם כלכלה.

2. פרויקט שעות נוספות: הקיבוץ יחפש פרויקטים שונים מחוץ לענפים הרגילים, שחברים יעבדו בהם עד כ-16-20 שעות נוספות בחודש. כל ההכנסות מפרוייקטים אלה יהיו תוספת לתקציבים האישיים (כדוגמת ה"בניקים שלנו, שמימנו נסיעה לחו"ל ע"י עבודות כאלה). פה יש שתי אפשרויות: א. רק מי שמתתף ליהנה מהתמורה. ב. כל מי שיכול משתף (תהיה ועדת שחרורים שתחשב בבעיות אישיות, עומס עבודה

(צריכה וחופש האדם - המשך)

- בענף או בתפקיד, מילואים וכו') והרווחים יחולקו לכל החברים בצורה שוויונית.
3. ימים נוספים. הצעה זאת מתנגדת להצעה של שעות נוספות, כדי לא להסתבך עם עבודתו הקבועה של החבר. או שבוע של 5 ימים - שני הימים הנוספים + ימי חופש וחגים יעמדו לרשות החבר למטרת לימודים או עבודה נוספת בתמורה - כשכל עבודה בקיבוץ היא שוות ערך. ייקבע סכום ליום עבודה וזה יוכנס לתקציב האישי.
  4. חופש שנתי מוגדל עד כ-30 יום בשנה. בחופש הזה החבר חופשי לעשות כרצונו (כלומר גם לעבוד בחוץ בתמורה).
  5. תגמול לבעלי תפקידים - בכסף או נופש בתשלום.

הצעות נוספות לשינויים בחיי הקיבוץ:

1. לשנות את הרגלי העבודה ולהכריז על יום עבודה של 9-10 שעות - וכך להביא לשינוי לטובה במצב הכלכלי של הקיבוץ.
  2. א. יותר ניידות בין קיבוצים, עבודות באזור, החלפת שירותים (נגרות מסגרות וכו').
ב. שנת חופש לגיטימית.
  3. שינוי במערך הטיפול - מכיתה ג' ומעלה.
  4. פתיחת קופת גמל מגיל מסויים, שתעמוד לרשות החבר אחרי מספר שנים למימון פרויקטים אישיים.
  5. לתת לגיטימציה למקורות חוץ, אבל בהקפאה כל עוד האדם הוא חבר קיבוץ.
- צריך להדגיש שאין היום קיבוץ המפעיל את רוב ההצעות הנ"ל, אך יש כבר יישומים בעניין תקציבים וחלוקתם.

המש"ץ - תפקידיו וסמכותו

- נושא חשוב נוסף שלמדנו עליו היה תפקיד ה"מש"ץ" (מרכז שירותים וצריכה). אצלנו קיים התפקיד, אך אפרט הצעות של תפקיד וסמכות המש"ץ שלא נהוגים אצלנו:
1. הוא אינו פעיל בריכוז עבודה או כוח-אדם, כלומר הפרדה בין ענייני עבודה ושירותים. צריך, כמובן, להיות תיאום בין מרכז העבודה וכוח-האדם לבין מרכז השירותים.
  2. מרכז השירותים הוא שווה סמכויות בכל הקשור לשירותים למרכז המשק (האחראי על הצד היצרני בלבד). הוא גם יושב באותן הוועדות כמו מרכז המשק.
  3. יש לו ועדה הנקראת ועדת צריכה ושירותים (שהוא לאו דווקא המרכז שלה). תפקידי הוועדה הם להיות הקשר עם החברה בכל הנוגע לתקציבים, סיפוק הצרכים ובדיקת נוהלי עבודה בשירותים. היא גם אמורה לדאוג לרוטציה של בעלי תפקידים בשירותים וליזום סקרי דעת קהל על שביעות-רצון הציבור מתחומי צריכה שונים. למשל, ועדה כזאת יכולה ליזום בדיקת כל הנושא של שינויים בחלוקת תקציב הקיום.

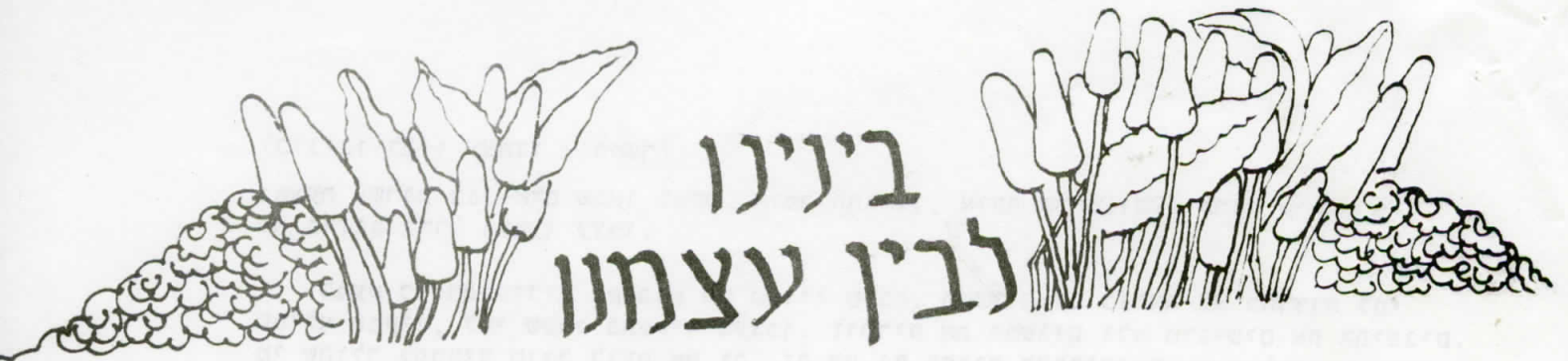
למדנו על שיטת התארגנות הפועלת בקיבוץ אפיקים כבר כ-17 שנה.

יש אסיפה כללית; תחתיה יש ועדה מרכזית המורכבת מ-56 חברים (כ-26 בעלי תפקידים + 30 נבחרים), הנפגשת כל שבוע. (גם האסיפה מתפקדת כמו בכל קיבוץ אחר).

בגידה באידיאלים

בשעה ששורות אלו נכתבות טרם נערך המשפט המבוזבז, שחברי שנת ההכשרה מתכננים. הנושא - נדוש כשלעצמו - "התנועה הקיבוצית בגדה באידיאלים שלה" היה צריך להתמקד לא בתנועה שהיא גוש אמורפי והפכפך למדי, אלא בכל קיבוץ ובכל חבר. סניגור טוב יטען שהתנועה חייבת לנהוג כגוף פוליטי המנצל משבי רוח מכל כיוון, כדי להשיג צעד אחד קדימה. כך הצדיקו את מעשי ההנהגה של המפלגה הקומוניסטית בברה"מ ואמרו "הצעד לאחור הוא כדי לאפשר שני צעדים קדימה". ברוב המקרים לא היו צעדים קדימה, אבל התירוץ נבלע והמצפון של הפרט הורדם.

אחרי שאותם חברי שנת ההכשרה, שכאו להתייעץ, הלכו - עשה כותב טור זה חשבון-נפש. כשהיינו צעירים היו לנו אידיאלים וההליכה להכשרה חקלאית לא היתה סתם מרד דור הבנים נגד ההורים, אם כי גם פן זה היה במעשינו. המניעים היו יהודיים וב-רוב המקרים סוציאליסטיים. היתה נכונות להקרבה. לא פחדנו מן הבלתי-ידוע בימים ההם. במלחמת העולם השנייה טרם הוכרעה והשלטון המנדטורי נראה כסלע איתן.

באחד הימים אמרה חברת קיבוץ: בשבילי הדבר הקשה היה להתגבר על הבעיות של העבודה גופנית בחקלאות, באקלים אנגלי לא נוח. מאוד רציתי להוכיח את עצמי ולמען זה קמתי ב-04.00 כשהכול היה חשוך וקר, כדי לרכב על אופניים לחווה רחוקה שבה חלבתי פרות, ניקיתי את הרפת, חתכתי ירק לפרות בידיים קפואות ואחרי שקיעת השמש שוב עשיתי אותה הדרך הביתה, לא לישון אלא להשתתף בפעולה חברתית - אסיפה, חוג, סתם שיחת רעים - עד שהעיניים נעצמו מרוב לאות.

אמר חבר: לצאת לבריכות בימים ההם, כדי למשוך רשת, לשלות דגים במים שהטמפרטורה שלהם היתה קרובה לאפס - לא היה תענוג. אפילו כשיצאתי מהמים לא מצאתי הקלה, כי לעמוד על בוך חלקלק, שנדמה שהוא קריר מן המים וכשרוח נושבת בבגדים הרטובים שלך - היה שיא הטירוף. אבל עשינו את זה. ולא למען לגימה קטנה של קוניאק.

המשקיף הציני יבטל את הכול כמעשה רומנטי של צעירים לא שפויים. אבל זה לא היה רק רומנטיות של לילות יפים בכנען או רוממות-הרוח של ריקוד ההורה המתמשך עד אין סוף בליל שבת. הרומנטיות, אם אין מאחוריה בסיס של אמונה והבנה לזולת, לא מחזיקה מעמד במציאות של תנאים קשים, וזה נכון בחיי נישואים כבחי קיבוץ. הרומנטיקאים חזרו הביתה לעבוד בעסק של אבא, המאמינים - אולי הטיפשים - נשאו. אבל השאלה המטרדית היא: מה נשאר מן האידיאלים של אותם הימים?

על אש קטנה

* יש כאלה שמקווים-רוצים-מייחלים שביום בו נחתום על עוד הסכם שלום עם מדינה ערבית שניה, שלישית, רביעית... ישררו שלום ושלווה ועם ישראל יחיה באושר לעולם ועד, כמו בסיפורי הילדים. הטרור האירי מוכיח שוב ושוב שאין הגיון ואין סוף לטרור. בעולם של ימינו יום אחד ושעה מיוחדת מאחדים הרבה אומות, אפילו אלו שתמול שלשום היו אויבים: שעה 11.00 ביום ה-11 של חודש נובמבר, שבה נכנסה לתוקף הפסקת האש במלחמת העולם הראשונה. זה היום שבו מתייחדים עם קורבנות שתי המלחמות. והנה בעיירה קטנה, איניסקילן שבאירלנד, התפוצצה פצצה והרגה אחד-עשר ←

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

ופצעה עשרות בני-אדם שבאו לטקס. איפה ההגיון, איפה הרחמנות?! טרור קיים, כי זה ביזנס גדול ולמען עצמו.

* כמעט כל התפקידים בקיבוץ הם כפויי טובה. מטבע האדם כנראה לא להודות למי שמילא תפקיד, למי שעסק בתפקיד מעצבן. זוכרים את המשגים ולא מדגישים את ההישגים. מי שהולך לתפקיד חייב לדעת את זה. זה כך גם בחיים הציבוריים מחוץ לקיבוץ. מת-יחסים בבוז לפוליטיקאים, לראשי ערים ולמנהלי תאגידים. אבל אצלנו הכול מתרחש לעיתים כאילו בסיר-לחץ. ובכל זאת קשה לקבל את קביעתו של שמעון, שממלא את תפקידו באקונומיה בנאמנות ובצד הטוב ביותר, שאי אפשר בחברה שכזאת. ההכללה גדולה מד' ופוגעת באנשים שאינם מגובני הכלים, שאינם מן המתלוננים, שמבינים שבימים קשים אלה התפריט יסבול גם כן. אם יש בעלי מצפון ואחריות, ימשיכו להיות "פריי-רים" כאקונום, סדרני עבודה, סדרני תחבורה, מזכירים, מרכזי משק וועדות ומחנכים.

* בן משק חמוד נכנס לחדר במפעל, שבו שותים תה או קפה בשעה 10.00 כל בוקר. כשנשאל האם הוא מתכוון להצטרף לאלה העובדים בתעשיית הקיבוץ, הוא עיקם את פניו, כאילו הריח דבר-מה מצחין ואמר: "אני? מקומי בחקלאות, אינני סובל לעבוד במקום סגור ומכוער כזה." לא היה זמן לשאול אותו מה יגיד אם טובת כלכלת הקיבוץ תחייב שיותר חברים/בני משק יעבדו בתעשייה. הרי נאמר ע"י בן-משק אחר, שאין מקום לסנטי-מנטים בקשר לפרנסתנו.

* אם עיתונאי הטלביזיה ימשיכו בשביתתם, יש כל הסיכויים שהבידור העיקרי של קיבוצנו - האסיפה - ימשוך בחזרה את ההמונים שעד עכשיו באו רק לנקודה הפיקנטית. האסיפה האחרונה סיפקה הרבה צחוק ושעשועים דווקא בשאלה הפרוזאית: מתי מחלקים פתקאות לקבלת מועמדים/חברים - לפני או אחרי הדיון? מי צריך "שושלת" או "מישהו מטפל בך?"

* נזלת היא אחד האסונות של האנושות: אין תרופות. האף מתנהג כאילו הוא אחד ממקורות הירדן, העיניים דומעות, האוכל מאבד את טעמו ואין תועלת באנטיביוטיקה. והיה לי דוד שסבר שהתרופה היחידה המסוגלת למנוע נזלת היא לגימת "שנאפס". כדי להתגבר על חיידיקים שארכו לו היה בולע שלוש-ארבע כוסיות קוניאק כל ערב ולא משנה אם זה היה קיץ או חורף. ההסבר שלו היה פשוט: חיידיקים הם לא כמו בני-אדם - הם לא יודעים חוכמות. תפקידם בחיים זה לגרום לאדם שירגיש לא טוב. איכפת להם שהשמש זורחת? הדבר היחיד שעוזר זה טיפת משקה חריף. לחיים!

פינת הבניה (ההצגה הגדולה בכל העיר - טיול שבת בהדרכת רכז הבניה)

הודות לגרברות לא תהיינה לנו בעיות כיווץ מחדר שטיפת הכלים החדש. מי שחשב שגרברה זו פרח יפה טועה - גרברות הן לא צינורות ולא תעלות וקשה להבין איך הן פועלות, אבל עובדה.

רק במשך שבועיים לא נוכל לאכול בחדר-האוכל - אשרי המאמין - ובמשך תקופה קצרה זו ירימו את הרצפה כדי לסדר את הצנרת, יזיזו את הסירים ויחזירו את הרי-צוף. אולי שכחתי עוד כמה דברים שייעשו בשבועיים האלה.

קיבלנו לא מקלט אלא מקלוט, שיחד עם המקלוט הישן (פאב לכל מאן-דבעי) מספיק לכל הצרות שלא יבואו - טפו-טפו. בינתיים מנסים לראות, האם המקלוט ישנור על כל המים שיזרמו אליו אחרי השלמתו. מי ששייך לאסכולה הישנה של פרופ. היינץ ורממסטר, שקבע שאם מים לא יכולים לחלחל החוצה הם לא יחלחלו פנימה, לא קרא את נבואת הדוקטורט של ד"ר שמחה (שימי) ידן, שסבורה שמים מסוגלים לחדור יותר פנימה מאשר

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

לצאת החוצה והיא שואלת שאלה כזאת: איפה טוב לבנאדם להיות כשזה גועל-נפש להיות בחוץ - בפנים בוודאי. ומים - אין להם שכל בראש שהם ישארו בחוץ בחורף? עובדה: כל הגשם חודר לבתים, כל הגגות דולפים. זה חוק היחסיות הרבועית של איינשטיין: בחורף כל דבר מנסה להיות בפנים בלא יוצא מן הכלל. מי שנשאר בחוץ אידיוט.

יש לנו מזל. האדריכל שתיכנן את חדר-האוכל שלנו עם כל הצנרת הדפוקה, חדר שטיפת כלים קטן מדי, חוסר מקום למלתחה, הוא זה המתכנן את האולם החדש. הוא אוהב אותנו! זה יהיה בניין מיוחד - קשה לבנייה אמנם, אבל מיוחד. אין שני קירות עם אותה זווית. יהיו כמה יציאות חירום ומקומות ישיבה ל-487. בשלב זה לא יהיו מושבים, אבל אם חברים יביאו שמיכות וכריות יהיה בסדר. מחפשים עוד נדבנים בשלב זה. הכביש שנהרס ייבנה יותר דרומה (!!!). לא תהיינה בעיות כס-פיות הקשורות לבנייה זאת בדור זה, אבל הנכדה שלי תצטרך לעבוד מאוד קשה כדי להחזיר.

(נטפל בשאלות מציבור סטודנטים לבנייה בשבוע הבא).

מודעה

קיבוץ בצפון מחפש מפענח צפנים שיוכל לעזור לחברים להבין את הכתוב בסדר-היום של המזכירות וועדת המשק:

דוגמה א': פנסייה לחבר בחו"ל (מי זה? מתי יצא? מה הוא עושה שם?)
דוגמה ב': המפעל ההידרו-אלקטרי - דו"ח (האם בגלל זה החשמלאי עוזב?)
דוגמה ג': עזרת קרובים (בנוכחות קרובים).

קשה להבין את העולם הזה.

א ר י ק

פִּינֹת הַסֵּרֵט הַשְּׁבוּעִי

מֹוֹנְטִי פִּיִּטוֹן - טֵעֵם הַחַיִּים

MONTY PYTHON'S MEANING OF LIFE

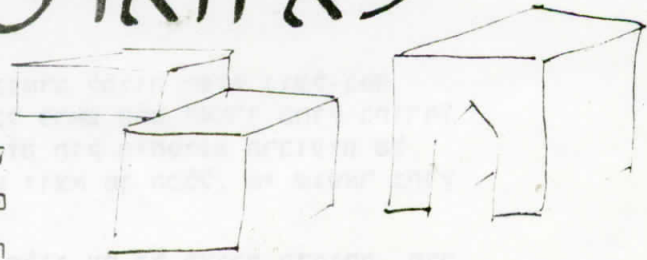
בימוי: טרי ג'ונס

עם: ג'והן קליז, טרי גיליאם, מייקל פאלון.

ועכשיו וידו: הסרט הזה היה במשק לפני שנתיים, אבל המכונה היתה אז במצב גרוע, ומאחר והיה לנו חור בתאריכים, חשבתי שמגיע לסרט צ'אנס נוסף. ראשית משום שהוא נחשב לאחד הסרטים המצחיקים של החבורה המצחיקה ביותר בהיסטוריה, ושנית בגלל שהוא אוסף יוצא מן הכלל של נקודות תצפית מלאות הומור על עובדות החיים - חינוך, דת, זיקנה, רפואה. הכל פתוח להצחקה ולכיסוח פראי. אז, למי שיש כוח לראות עוד פעם את סצנת ההקאה המצחיקה ביותר בקולנוע בן זמננו - מוזמן.

1. (ויברטור) סרטים

לא הארכיטקט קובע.

לפני כמה שבועות התכנסה ועדת התכנון שלנו עם פרדי כהנא מהמדור לתכנון של התק"ם, כדי ללבן גישות ודרך עבודה.

במספר משפטים מסכם פרדי את ה"אני מאמין" שלו. "פעם חשבו הארכיטקטים שהם יכולים לתכנן עולם יותר טוב, וזה היה אסון." תיכננו בניינים על עמודים לשלושת אלפים נפשות עם גינות נהדרות מסביב שאסור להיכנס אליהן! דוגמה יוחר מוחשית לנו אולי - חשבו שעל ידי בניית כיתות פתוחות יפתרו את בעיות החינוך. מיומנות האדריכל לא יכולה ליצור עולם טוב יותר למישהו אחר.

יש הבדל בין תכנון ותוכנית. התיכנון צריך לקחת בחשבון תהליכים דמוגרפיים, מגמות חברתיות, מדיניות לטווח קצר וארוך, וכל אלה לא האדריכל קובע אלא האנשים בשטח. רק אחרי שמבררים כל הרצונות והאפשרויות יש לגשת לתוכנית. ואז באים לביטוי כישוריו וכשרונותיו של האדריכל. במדור מתחילים להתגבש דפוסים לעבודה בצורה זו.

כדי לעבוד בשיטה הזו יש לטפל בכל מגזר של הקיבוץ בנפרד תחילה. מקימים צוותי עבודה לשטח החינוך, המגורים, החברה, וכו', וכל צוות מעלה רעיונות. קודם כל צריכים לשאול לגבי כל פרוג'קט: "האם צריכים את זה? מה זה צריך לפתור?" ואז להעלות כמה חלופות (אלטרנטיבות) שאותן מביאים אל החברה. זהו תהליך ארוך אולי, אבל הוא חוסך הרבה צרות ואכזבות.

מרכז בריאות
שאף אחד לא רצה
לגור בו

קיבוץ ותיק הכריז על תחרות בין אדריכלים בארץ על מרכז בריאות. זכתה אדריכלית ירושלמית שהתמחתה במרכזי קשישים במקומות שונים. רק מאוחר מאוד, בשלב מתקדם של התיכנון, התעוררו הוותיקים ואמרו "זה לא מה שאנחנו רוצים". ובאמת, הפרוגרמה הלכה נגד הקו של התנועה, הרואה בהמשך

השילוב של הזקן מטרה עיקרית. לכן המדור הכין פרוגרמה אלטרנטיבית, ואז התחילו הדיונים (בינתיים חמש אסיפות שבהן משתתפים 350 מתוך 600 החברים).

רוצים עוד דוגמה? ממשק מסוים פנו למדור וביקשו לתכנן אולם ספורט. בשלב די סופי של הכנת התוכנית התברר שקבוצה קטנה של "משוגעים לדבר" ניגשו לתיכנון - בלי שום שיחה רצינית בחברה על בילוי ונופש בעתיד, על צרכים של מבוגרים ונוער, על שעות עבודה ושעות פנאי. אחרי שנערכו כל השיחות האלה החליטו בסופו של דבר לא לבנות!

המיד שתי
הצעות

ככלל, אין לתלות הצעה אחת לפרוג'קט מסוים, ולהכריח את החבר להיות "בעד" או "נגד", אלא תמיד לתת אלטרנטיבות ועליהן לבסס ויכוח. גם אם אין פערים גדולים בין החברים, זאת השיטה הדמוקרטית הנכונה.

לגבינו רואה פרדי את עיקר העבודה של הוועדה בהמשך תיכנון המגורים, וגם כאן ישנם שינויים בדרך המחשבה: "גודל הדירה ואיכויות הבנייה מהווים שלימות אחת, וכשהאמצעים מוגבלים לפעמים כדאי להקריב שטח על חשבון איכות, או להפך.

המשך ע' 14

פרדי רואה את ועדת התיכנון כמרכז לרעיונות - מן "מועדון תיכנון" של חברים המתעניינים בנושא, והמוכנים לערב מקסימום של חברים אחרים. קביעת מדיניות למגורים מצריכה אקט חברתי שמבוסס על קונסנסוס של דעת הקהל, ובוועדה צריכה לתת הזדמנות לביטוי כל הדעות. למשל, כשיעלה הנושא של "מרכז נעורים" בעתיד הקרוב יש לשאול, ושוב לפני שניגשים לתוכנית מעשית, "למי הוא נחוץ?" "למה הוא מיועד?" "מה תהיה המדיניות בעתיד לגבי גיל ההעברה ללינה משותפת" ועוד.

אחרי זה יש להעלות כמה אלטרנטיבות. כללית, עלינו לארגן מחדש את כל תוכנית המתאר של הקיבוץ, כשלוקחים בחשבון ענייני תעבורה, עם כמות משוערת של רכב בעתיד, ענייני נוי וכו'. "בענייני מרכז המשק אתם כבר בתהליכי בנייה" אומר פרדי. "קצת חבל, כי הנושא יידון בכנס מוסה חריף השנתי שיתקיים עוד מעט. זהו נושא מאוד דינמי. הצרכים השתנו מאוד בשנים האחרונות לגבי "המרכז של הקיבוץ", והם ימשיכו להשתנות". על כל פנים, ערב מעניין ומעורר מחשבה.

מסרה - אנגה

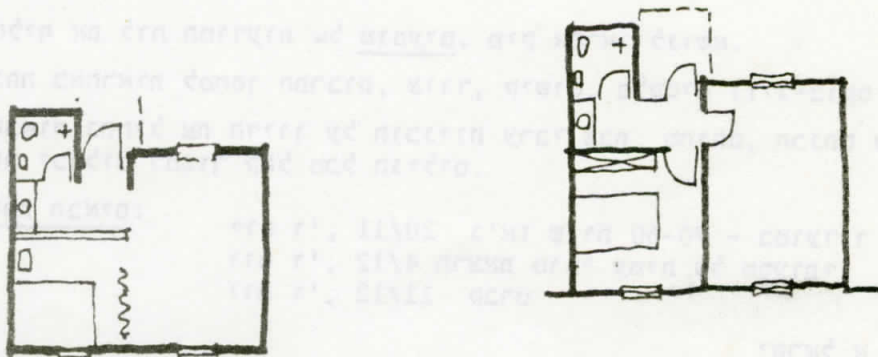
סממנים

מדיוני ועדת החברה.

12.11.87 נוכחים: שרה, מרקי, ג'יסון, ריימונד, נטע, שוש א., אודי ו.

הוחלט להודיע לחברה שכל מי שמעוניין לערוך שינוי כלשהו בדירתו (או בביתו המיועד) חייב לקבל אישור על כך מוועדת החברה. ועדת החברה, בתיאום עם גורמי הבניין, תשקול כל פניה בפני עצמה, בהתחשב בכל הצדדים של העניין. נא לפנות אלי או אל אחד מיתר חברי הוועדה.

שרה ד.

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

הנושא - 40 שנה למדינה ולקיבוץ כפר הנשיא.

הוצע שהחל מהחודש הבא יתקיים כל חודש אירוע המציין פן של שנת ה-40 למדינה או של ההפתחות כפר הנשיא ותולדותיו.

1. ערב מוקדש להחלטות האו"ם ב-29.11.47. התאריך טרם נקבע, אך הובטחה השתתפות דוד קמחי (מנכ"ל משרד החוץ לשעבר). ואל נשכח את חנוכה.
  2. יגזמנו מרצים ידועי-שם, כמו שמחה דיניץ, מאיר פעיל, אברהם הרמן ואולי אבא אבן, שירצו על אספקטים שונים של השנה המיוחדת הזו.
  3. בינואר מסיבה על החורף.
  4. בפברואר - טרם נקבע.
  5. במרץ - טרם נקבע.
  6. יום העצמאות: הועלו רעיונות איך לארגן את הערב הראשון, כולל תוכניות חדשות.
  7. מלבד חג השבועות הוצע שבחודש מאי יהיה יריד אמנים מקומי שאולי ישתרע על כמה ימים ובכל פינות המשק.
  8. ביוני - מפגשים עם קיבוץ עין-גב, לינה בחניון, פגישה עם מוקי צור. למחרת מפגש באפיקים - לציון השותפות שבין כפר הנשיא לקיבוצים אלה בשנת תש"ח.
  9. יום שישי ושבת, 1 ו-2 ביולי, חג ההתישבות. הוצע להזמין את כל הבנים שמחוץ למשק. מסכת חגיגת. למחרת ארוחת בוקר חגיגת. מפגשים היסטוריים ונוסטלגיים. פיקניק ובסיום הופעת אומן או אומנים על רמה.
  10. שי לחבר ביום ההתישבות. הועלו מספר רעיונות - כתיבת חוברת עם תמונות; תחרות על סמל חגיגות ה-40.
- מובן שכל זה מצריך תקציב. מיכאל כ., האחראי על חגיגות ה-40, מכין אותו עם אישורי המזכירות נוכל להתחיל לפעול. רעיונות נוספים יתקבלו ברצון... אני מקווה שנוכל לעמוד במשימות; אם אכן יתגשמו הדברים, אנו צפויים לשנה מעניינת.

=====

- 1) התקיים דיון ראשון בעניין המועדון והפעלתו והוחלט להזמין את פס לאחת הפגישות.
  - 2) יש צורך דחוף להוסיף 4-5 חברים לוועדה, עקב פרישה של מספר חברים. הועלו הצעות שמיות וועדת ההצעות מטפלת בנדון.
- הוחלט להחליף את לוח המודעות של מופעים. מיק אחראי לנושא.
- הילה נתמנתה כאחראית למחסן התרבות, ציוד, קישוט, פלקטים וזיג-בוקס וסידורו. בישיבות הבאות נתחיל את הדיון על תוכניות ערבי שבת, מהותם, הכנתם ומציאת דרך לערבים אשר יכולים למשוך קהל מכל הגילים.
- ובערבי השבת הבאים:
יום ו', 20/11 ג'אז שנות 60-70 - במועדון
יום ו', 4/12 הרצאת טומי עמית על מסעותיו
יום ו', 11/12 קברט

ישראל א.

אן תעלה תעזיב

סדנת גיבוש והתארגנות

בסוף חופש סוכות התקיימה סדנת גיבוש והתארגנות קצרה (מדי) כבי"ס-שדה מירון לחברת הנעורים, הכוללת היום את בוגרי "מירוס" (ט'), "שיבולת" (י', י"א), וצעירי "ארבל" (י"ב). הסדנה היתה מוצלחת. נוצרו בה צוותי עבודה בתחומים שונים של הפעולה בנעורים וכן - במהלך הסדנה - לקחו על עצמם דוד אלמן ואמירה אנגלס-ברג להדריך את "שיבולת" ודודו פלמה להדריך את הי"בניקים.

הסדנה הונחתה ע"י שלומית, יואב פק, דודו, דוד ואמירה. (עדיין חסרה/ה מדריך/ה לט' ניקים).

מסירת שבת

בני הנעורים ישתתפו במסירת שבת החל מכיתה י'. זאת על סמך תקנון העבודה של התק"ם ועל סמך ההרגשה שהם מספיק בוגרים פיזית ונפשית לשאת בעול זה יחד עם החברה הבוגרת.

מסרה: שלומית

תשובה ליעל נמנוב

ההצעה שמדובר עליה נמצאת בשלבים הראשונים של בירור והחוזר נשלח, כדי לתת לנו מושג או הערכה על כיוון המחשבה ששורת היום בקרב מוגזר ציבורי מסויים, הקשור באופן ישיר לנושא. מקובלת עלי ההערה שלך, שכולנו צריכים לדבר על העיקרון, לכן (אם יש בכלל על מה לדבר) תבוא הצעה מסודרת, כחלק בלבד של מספר המלצות בקשר לחיסכון בכוח-אדם. אסור שהצורך בחיסכון בכוח-אדם יוביל אותנו להפחית מהחשיבות של איכות חינוכית, לכן אנו בודקים בקפדנות את כל הנושא.

ההערה שלך בקשר להחלטות שמתקבלות בקיבוץ היום עבור הדורות הבאים - תמיד היו כאלה שבאו לפתור בעיה עכשווית. אנו לא יכולים לנבא מה יהיה המצב בעתיד, אך בכל עת אנו מחליטים החלטות עכשוויות.

ג'וליה

דו"ח ועדת התחבורה.

מהישיבה ב-12.11.87

נוכחים: פיל, הנרי ש., מרים כ., נחמן, אילן ה., רענן.

1. נסיעות מר"פ לכפר הנשיא בשעות הערב

לידיעת הציבור: נוסף לנסיעות הרשומות של הנהג התורן, ישנן כל ערב נסיעות לחוגים האזוריים, כך שאנו "מכוסים" בתקופת החוגים בנסיעות לר"פ ובחזרה. עם סיום תקופת החוגים נמצא סידור לקצר את זמן ההמתנה בר"פ.

2. רדיו-טייפ

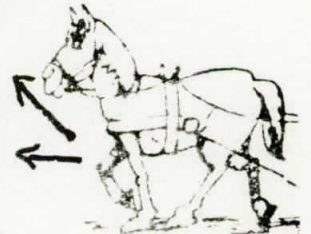
במכוניות של החברה (פולקסווגן, סוברו) - הכוונה לצייד אותן ברדיו-טייפ במקום הרדיו AM-FM וכן להמשיך בציוד יתר המכוניות החדשות. תכינו את הטייפ-פיים...

3. כיסאות נסיעה לתינוקות (עד גיל שנה)

הוועדה ממליצה לרכוש שני כיסאות כאלה עבור מכוניות החברה.

4. נזקים לרכב

כל נהג שיגרום נזק לרכב יוזמן לוועדת התחבורה. הוועדה רואה את עצמה זכאית "לקרקע" את הנהג בין חודש עד 3 חודשים. נהג החוזר מנסיעה עם תקלה או נזק מתבקש בכל לשון של בקשה להביא את המפתחות אל נחמן (או מחליפו בהיעדרו) ולא לתלות אותם על לוח הסידור.

תזכורות להחלטות קודמות

- א. אין להיכנס עם רכב גדול לכביש העובר דרך שכונת "חרמון".
- ב. הנהיגה אסורה על מי שאין ברשותו רשיון נהיגה בתוקף. כמו-כן אין לעלות על טרקטור ללא רשיון מתאים - במיוחד לתשומת-לב רכזי הענפים!
- ג. הנהגים מתבקשים לנעול את דלתות הרכב כחנייה. הסכנה אורבת לילדים המשחקים בשעות הפנאי במכוניות.

הסבר על המכוניות החדשות

ביום שבת 28/11 בשעה 10.30 יינתן הסבר מפי נחמן על השימוש ברכב הבריאות והסוברו החדש. ישנם שינויים וחידושים - על כן מתבקשים כל הנהגים להופיע.

דו"ח וועדת המשק מיום: 30.10.87.

נכחו: מיכאל ד', קרול ב', יענקל מ', גדי ע', ג'קי ע', יוסי כ', קולין פ', ניל ש', דני פ', צפורה ס'.
נעדר: ג'וני ה'.

1. דו"ח על פעילות הצאן בתשמ"ז, פיתוח הענף והצעות להחזקת העדר בבית. (מוזמנים: אפרים מ', דוד אר')

ישיבה זו הוקדשה כולה לשמיעת דו"ח ודיון בענף הצאן. מדו"ח הרווח וההפסד שהוכן על ידי אפרים (ולא נבדק סופית עדיין על ידי המערכת התמחירית), מתברר שצפויה תרומה ב' לכסוי ההפחות של כ - 235 אלף ש"ח וזאת למרות שלא הצלחנו להגיע לוולדנות מתוכננת של 2 וולדות לכבשה, בנוסף סבלנו מאחוז גבוהה של תמותת כבשים כתוצאה מטריפות, מגניבות ומרעה עם קלח (שהינו רעל). לשם כך מציע הענף לצמצם את תקופת היציאה למרעה לארבעה חודשים בלבד. כדי לבצע זאת הכרחי יהיה להשקיע בכסוי משטח האכילה, להפוך את בית האריזה לאכסון איילים ולהסדיר דברים מינימליים בסידורי האבסה. ס"ה ההשקעה המינימלית הנדרשת היא של כ - 50 אלף ש"ח. שנה לאחר מכן אנו נהיה חייבים לבצע את ההשקעות במרכז המזון. הענף הצליח להגיע למחזור מתוכנן של 635 אלף ש"ח ועם זאת לחסוך בהוצאות בעיקר על ידי חסכון בימי עבודה. אין ספק שהגורם העיקרי להצלחת הענף הוא בראש ובראשונה התמסרות ורמה מקצועית גבוהה של כל הצוות. נכון הוא שהתרומה הגבוהה נובעת גם מהמחיר הגבוה לק"ג בשר של כ - 7.00 ש"ח לק"ג ויש לקחת בחשבון שמחיר זה עלול לרדת. לאחר דיון מקיף סוכם לנסות להכניס סכום מינימלי של בין 40 - 50 אלף ש"ח לתכנית השקעות 1988 ולעשות זאת במסגרת הכוללת של הסכום עליו סוכם במסגרת הדיונים עם התק"ס.

*****

דו"ח מישיבת וועדת המשק מיום 13.11.87.

נכחו: מיכאל ד', קרול ב', יענקל מ', גדי ע', ג'קי ע', יוסי כ', קולין פ', ניל ש', דני פ', צפורה ס'.

דיון באפשרות רכישת עדר מקבוץ צורעה. (מוזמנים: אפרים מ', ישראל א', דוד ד', דוד אר')
קבוץ צרעה החליט לחסל את ענף הצאן שלו ולהעמיד את כל העדר למכירה. בתכנית האב שהוגשה על ידי הענף מתברר שאפשר ורצוי להגדיל את העדר לכ - 2000 רחלות ללא תוספת כח אדם והשקעות מיוחדות. ההשקעות המוצאות על ידי הענף הן ללא קשר ישיר עם הגדלת העדר - דוגמת מרכז המזון שכולל בור תחמיץ, מתבן, סידורי האבסה וכו'. וועדת המשק אשרה את בדיקת האפשרות לרכישת העדר עד 200 ראש, במידה והם עונים על הקריטריונים שקבענו (בינתיים התברר, לאחר ביקור הצוות במקום, שאין יותר מ - 100 ראש העונים על הדרישות שלנו). אם נקבל המלצה של מ. החקלאות אנו נקבל כ - 20% מענק וישנה סבירות שנרכוש 100 ראש. פרוש הדבר השקעה של כ - 40 אלף ש"ח שתשלם תוך שנתיים.

דו"ח ביניים על מצב "צנרת". (מוזמן: אוסי א')

כזכור לחברים קבענו לעצמנו תקופה של כ - 6 שבועות לבירורים כדי לבדוק אם יש סכוי לקבל סיוע ממשלתי מסיבי שיעזור לנו לעבור תקופה של כ - 3 שנים עד שניתן יהיה להבריא את המפעל. אי לכך פעלנו במספר מישורים ולהן דיווחו של אוסי:

א. חסכון בהוצאות

להפעיל באופן מידי את החסכון שקבענו בהוצאות כלליות, חרושת וכו', וזאת בנוסף לפטורים של כ - 25 עובדים (פעולה המתבצעת בימים אלה). בנוסף לכך נקבעו העלאות במחירים במיוחד של הפיטינגים במטרה להעלות את התרומות ממוצר זה. בשלב זה ישנם סימנים לקליטה חיובית של המחירים החדשים.

ב. טיפול בסיוע ממשלתי

לאחר פעילות קדחתנית נפגשנו עם שר המסחר והתעשייה וכל הצוות הבכיר. כתוצאה מפגישה זו יצאה המלצה מעם שר המסחר והתעשייה למשרד האוצר להעניק למפעל מענק שיחייב את השתתפות השותפים. כדי להבטיח עמדה חיובית של משרד האוצר נפגשנו עם סגן שר האוצר לדיון והסבר בנדון ויש להניח שבתחילת דצמבר יתברר לנו אם הנושא אושר.

ג. שותפות עם כור

קיימנו שיחה רצינית ומקיפה עם מנכ"ל כור וצוות עוזריו. שיחה נוספת בנדון קיים מרכז הוועדה הכלכלית של התק"ס. הפעילות מכוונת להבטיח מעורבות יתר של כור בתכנית ההכרעה.

ד. פעילות עם הסתדרות מועצת הפועלים כחצור

התקיימו פגישות עם נציגי מועצת פועלי חצור כדי שיבינו את חומרת המצב והם כמונו דרשו את מעורבות ההסתדרות וחבר העובדים באשר לחומרת המצב וההשלכות על עיריית חצור. לשם כך נפגשנו עם מזכיר חבר העובדים - דני רוזוליו העומד לבקר כאן ביום ג' 17.11.87, וביום ה' יבקר כאן מזכיר ההסתדרות - מר ישראל קיסר. אין ספק ששני ביקורים אלה יהיו חשובים ביותר על מנת לגבש את עמדת ההסתדרות בנוגע לטיפול בנושא.

עקב דו"ח זה בקשו חברים בוועדת המשק הבהרות נוספות שנמסרו על ידי יתר החברים המטפלים בכך לצידו של אוסי והם: יוסי כ', קולין פ' ומיכאל ד'. מיד לאחר הביקורים המוזכרים להלן תתקיים ישיבה של מועצת המנהלים של "צנרת" וימסר דווח לאסיפה על השתלשלות העניינים.

לכל ציבור הנהגים שימו לב!!!

האם את/ה יודע/ת היכן נמצא המגבה (ג'ק) בפולקסוואגן?

האם את/ה יודע/ת היכן נמצא המטף לכבוי אש?

האם את/ה יודע/ת להחליף נורה שרופה באורות החניה?

האם את/ה יודע/ת איך בודקים שמן ומים בסוברו?

חלק גדול מצבור הנהגים שלנו לא יכול לענות על שאלות אלה ואחרות בתשובה חיובית ומספקת והשורה התחתונה היא: חוסר בטיחות, נזק לרכב וחוסר נוחות בלשון המעטה.

ועכשיו למהות, ביום שבת 21.11.87 בשעה 10:30 תערך על מגרש החניה הדרכה כללית בנושא בדיקות ברכב, מיקומם של אביזרים שונים ודרך השימוש בהם, תשובות לשאלות של נהגים.

השתתפות חובה על כל מי שמחזיק רשיון נהיגה בידו.

בעקבות החשיבות הרבה שמתלווה לעניין וכך בעקבות מספר לא מבוטל של תקלות שנבעו בראש ובראשונה מחוסר ידע אנו חוזרים ומזכירים כי:

ההשתתפות של כל ציבור הנהגים היא חובה

להתראות

ו. תחבורה

נכחו: קרול ב', מיכאל ד', שרה ד', יענקל מ', ג'וליה נ', מקס מ', דודו פ', גרשי א', שאולה א', ישראל א'.

1. בקשת הרי ושלומית ל' לצאת לשנת חופש. (מוזמנים: הרי ושלומית ל')

ישנה בקשה מצד המשפחה לצאת לשנת חופש. המזכירות שוחחה איתם ושמעה את הנימוקים לבקשה. המזכירות ממליצה לקבל את הבקשה והיא תובא לאישור האסיפה.

2. משפחת טליה ורמי מ'. (דליה ו', אורי א', טליה ורמי מ')

מש' מקוביץ נמצאת במשק כשנתיים. במהלך תקופה זו התקבלה טליה למועמדות ורמי בקש (וקיבל) אישור לדחות את ההחלטה לגבי מועמדותו עד עתה על מנת להשלים התחייבויות קודמות.

ועדת הקליטה שטיפלה במשפחה עד כה החזירה את הטיפול בה למזכירות מאחר והמשפחה התקשתה להגיע להחלטה לגבי מועד בואו של רמי למשק.

המזכירות קיימה שיחה עם רמי וטליה בקשר לעתידם. כאשר במהלך הדיון התברר כי רמי אינו מוכן להתחייב לבוא למשק לשנת מועמדות הובהר בשיחה כי אין מצד רמי כל פניה להתקבל למועמדות. סוכם כי המשפחה תשהה במשק עד שטליה תלד.

NEWS OF THE WEEK

* In Moshav Gamla they do not have a Sefer Torah, so when their second son was due to be Bar-Mitzvah they asked if we were prepared to let them use ours. Allan Easton took the Aron Kodesh there, and apparently

they had a lovely ceremony, and we did a Mitzvah.

* Talking of ceremonies, little Niv Dadosh (son to Ya'akov and Michal) had his Brith this week. Of the 15 babies born since January, 11 are boys!! We should have a good football team in 20 years' time (or is it cricket?)

* Carol Bilgory is starting a ten-week course, to make her an even better Secretary. Yisra'el Avidor is taking her place while she is away, but of course we shall be seeing her at week-ends.

* Our local school-children "settled in Mansura" this week. They put up tents, wire fences and put down telephone wires, dressed as "chalutzim", and stood guard. This is in the framework of this year's project of 40 years' Kfar Hanassi.

* Yisra'el Avidor, who is our new Cultural Organiser, also has all sorts of ideas on the subject. Lectures, films and celebrations are being planned. At the moment there is nothing really definite. We shall keep you informed.

* Neil Sharky is taking over from Henry S. as transport organiser. Thank you, Henry, for a lot of extra hours, and all success to Neil.

You won't believe this BUT
more telephone numbers!

Mr. Anders	027
Mr. Chanin	032
Clothes Store	987
"Shibolet" Class	820/821
Clive Blumenthal	814
Jonathan Boulter	815
Colin Greenberg	808
Nick Davies	814

SHABBAT SHALOM

Inge

H A P P Y B I R T H D A Y

- 22.11.87. Me'ir Raines
Ruthie Gedalison
Danah Whitham
- 23.11. Advah Katz
Ran Yehudah
- 24.11. Doram Wallach
Yiftach Yehudah
- 25.11. Mirit Kunigis
D'vir Ben-Reshef
Doreen Agmon
- 26.11. Hilah Yehudah
S'madar Whitham
Oded Oren
Meirav Doyle (Chatzor granddaughter)
- 27.11. Michal Eder
Inbal Amar
Massa Beller (Tenna grandson)
Jenyah Shani
- 28.11 Ramah Shein
Orly Ben-Tsvi

\$\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

- 22.11.87. Advah & Ariel Cina
- 26.11. Ruthie & Bernie (Dov) Marks

\$\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*

FILM OF THE WEEK -
*****

Monty Python's MEANING OF LIFE

This film was shown here about two years ago, but the state of the projector was such that Dudu feels we couldn't really enjoy it, and as he had a week free, ordered it again. He says it is the most wonderfully crazy caper, acted by the most wonderfully crazy team in the history of the movie theatre. But even if you don't believe all these superlatives, and you want a good laugh, do come.

\$\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*\$*